Befejezte tanácskozását az élelmezési, az orvos-egészségügyi szakszervezetnek és a művészszakszervezetek szövetségének kongresszusa

Vasárnap reggel megkezdte tanácskozását — több mint 220 küldött részvételével — a Művészeti Szakszervezetek Szövetségének IV. kongresszusa a Vasas Szakszervezet székházában. Az elnökségben helyet foglalt *Brutyó János*, a SZOT főtitkára, *Aczél György*, a művelődésügyi miniszter első helyettese, *Major Tamás* Kossuth-díjas kiváló művész, az MSZMP Központi Bizottságának tagjai, *Bugár Jánosné*, a SZOT titkára, *Kisházi Ödön* munkaügyi miniszter és a társadalmi és kulturális élet sok más kiválósága. *Gertler Viktor*, a Filmművészek Szakszervezetének elnöke nyitotta meg a kongresszust, majd *Baranyai Tibor* főtitkár ismertette a központi vezetőség beszámolóját.

Baranyai Tibor beszámolója

Baranyai Tibor beszédének első részében emlékeztetett arra, hogy a magyar művészek és művészeti dolgozók szakszervezeti mozgalma 15 éves. A 15 éves fejlődésnek fontos állomása ez a kongresszus, amely foglalkozni kíván kulturális és művészeti életünkben elért eredményekkel és a jelenlegi helyzettel, egyúttal értékelve azt is, hogy a művészszakszervezeti mozgalom milyen munkát végzett a III. kongresszus határozatainak végrehajtásában.

— Mai művészeti életünkre jellemző — mondotta a továbbiakban Baranyai Tibor —, hogy *egyre jobban szaporodnak a népünk életét ábrázoló és harcait segítő realista tendenciájú műalkotások, és fokozódó ütemben szorulnak háttérbe a népünktől idegen törekvések a művészetben is.* De világosan látnunk kell azt is, hogy még igen kemény és bonyolult ideológiai küzdelem folyik az idejét múlt reakciós és burzsoá nézetek és maradványaik ellen, amelyek leplezve vagy leplezetlenül jelentkeznek nap mint nap a művészeti életben.

Az előrehaladást gátolja az a tény is, hogy *a művészek döntő többsége még nem sajátította el és így nem tudja alkotóan alkalmazni a marxizmus—leninizmus élenjáró elméletét.* Ennek az ellentmondásnak a megszüntetése ma az egyik legfontosabb feltétele annak, hogy a művészek csakugyan szocialista művészekké váljanak. *Az elkövetkező két évben a művészszakszervezeti mozgalomnak minden eszközével a művészi alkotómunkát, új, eszmeileg és művészileg színvonalas alkotások és művek születését, a szocialista-realista művészet még jobb kibontakozását kell segítenie.* A művészeti szakszervezetek, különösen a művészeti szakosztályok egyik legfontosabb feladata *az alkotói viták* továbbfejlesztése, *a marxizmus—leninizmus* terjesztését elősegítő eleven légkör kialakítása. A művészi alkotóműhelyekben rendezett vitákban nyíltan szembe kell szállni a jelentkező burzsoá nézetekkel. *A művészek élenjáró része eleven érdeklődést mutat a marxizmus—leninizmus iránt.*

— *A művészszakszervezeteknek megtisztelő feladata, hogy széleskörű társadalmi mozgalommá fejlesszék a művészeknek a munkásokkal, parasztokkal való új típusú kapcsolatait. A cél az, hogy a művészek mélyen, belülről ismerjék meg a munkások és parasztok életét, ugyanakkor segítsék elő a művészetet értő új közönség táborának bővítését.*

Munkafegyelem, művészetika

— Határozottan kell felvenni a harcot a művészeti intézmények munkafegyelmi, művész-etikai helyzetének megjavítása érdekében. Tapasztalataink szerint az elmúlt években csökkent a művészietlen »haknik« száma, de még rengeteg a tennivaló. Gondoljunk csak a művészeti életünkben meglevő klikkekre, intrikákra, a pletykákra, a művészek fejlődését gátló pénzhajhászás maradványaira. *Arra is szükség van, hogy élesen elhatároljuk művészeti életünket az úgynevezett »művészeti alvilágtól« is, amely az elmúlt évek során különösen a szórakoztató és könnyű műfajban talált menedéket.* Határozati javaslatunk nyomatékosan felhívja minden művész és szakszervezeti szerv figyelmét a fiatal művészek jobb segítésére, együttműködve a Kommunista Ifjúsági Szövetség szervezeteivel.

— A művészeti alkotómunka fejlesztése elképzelhetetlen a *műszaki, fizikai dolgozók* munkájának továbbfejlesztése nélkül. Ők a művészek névtelen társai, segítői, akik nem keveset adnak hozzá az alkotás egészéhez.

A beszámoló foglalkozott a művészek és művészeti dolgozók munka- és életkörülményeinek megjavításával kapcsolatos néhány problémával, így *az indokolatlan túlóráztatással, a művészeti intézmények, vállalatok egy részének nem kielégítő munkavédelmi és egészségügyi helyzetével, a vidéki tagság szakszervezeti életének fellendítésével.*

A beszámoló és a számvizsgáló bizottság jelentése után megkezdődtek a hozzászólások.

Bugár Jánosné felszólalása

Bugár Jánosné, a Szakszervezetek Országos Tanácsa titkára tolmácsolta az egész szakszervezeti mozgalom szivélyes és baráti üdvözletét. Részletesen beszélt a munkás-művész kapcsolatok alakulásáról s kifejtette, hogy *a munkások és művészek között jó együttműködésnek kell kialakulnia. Ez elősegíti új alkotások születését, a munkásság és parasztság hiteles ábrázolását a színpad, a film és más művészeti ágak eszközeivel.*

— A művészek, valamint a munkások és parasztok közötti kapcsolatok már megvoltak a felszabadulás előtt is — mondotta —, de míg azelőtt a művészet néhány művész személyes ügye volt, s az is személyes ügy volt, hogy milyen kapcsolata alakult ki a dolgozó tömegekkel, ma ez már a szocialista kultúra fejlesztésének kérdése. A munkás-művész találkozók jellegét azonban egyes esetekben nem a kapcsolatok tartalma jellemzi, hanem sok bennük a formális elem. Fel kell használnunk az eddigi jó tapasztalatokat és eredményeket a kapcsolatok legváltozatosabb formáinak tökéletesítéséhez.

Bugár Jánosné bejelentette, hogy *a SZOT a jövőben összpontosítani kívánja a munkás-művész kapcsolatok szervezését, hogy összefogja mindazokat a szervezeteket, testületeket, amelyeknek a munkás-művész kapcsolatok fejlesztésében szerepet kell vállalniuk.*

Aczél György hozzászólása

A vitában felszólalt *Aczél György*, a művelődésügyi miniszter első helyettese is, aki beszédében elsősorban a művészek felelősségérzetével foglalkozott. Hangsúlyozta: népünk nagy áldozatokat hoz kulturális életünk támogatásáért, s a széles tömegek megbecsüléssel és nagy szeretettel tekintenek a művészekre. Beszélt arról is, hogy a művészek egy részénél még nem ment eléggé át a köztudatba, hogy ez az ország »olyan asztal, amelyről nemcsak elvenni lehet, hanem adni is« kell«. Szólott a könnyű műfaj problémájáról, a művészek életismeretének növeléséről, a fiatal zeneművészek példamutatásáról, a művészeti kollektívák felelősségéről.

Élénk vita

A vitában felszólalt *Honthy Hanna*, aki sürgette a színpadi szakmunkás-képzést, *felhívta a figyelmet a színházak műszaki dolgozói ki nem elégítő helyzetére. Pécsi Antal*, a Pannónia Filmstúdió művészeti vezetője a filmművészet szakmai megsegítéséről, a helyes oktatási rendszer kidolgozásáról beszélt. *Hajdú Mihály*, a Bartók Béla Zeneművészeti szakiskola tanára a zenepedagógusok legközelebbi feladatait és terveit ismertette. *Gyenes Tamás* szobrászművész *a közönség és a művészek kapcsolatairól szólott, s beszámolt vidéki útjainak tapasztalatairól. Ráthonyi Róbert* a zenés könnyű műfaj új formáiról, a Petőfi Színház és az Operettszínház kapcsolatairól beszélt. *Dr. Kiss Kálmán*, a Magyar Rádió és Televízió elnökhelyettese e fontos intézmény nevelő szerepével foglalkozott és ismertette azokat az eredményeket, amelyeket a rádió ért el új magyar hangjátékok és zeneművek bemutatásával. *Ungvári László*, a Nemzeti Színház művésze *a fiatal színészek továbbképzéséről és az idősebb színészgeneráció példamutatásáról szólott. Barna Tamás*, a Hunnia Filmstúdió küldötte a magyar filmgyártás technikai problémáiról beszélt és a munkavédelmi rendelkezések betartására hívta fel a figyelmet. *Vaszy Viktor*, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója a vidéki színészek, elsősorban a vidéki operatársulatok helyzetét taglalta. *Kocsis Albert* hegedűművész a fiatal zeneművészek művészetre nevelő tevékenységéről szólt. A vitában felszólalt még *D. Kovács József*, a Győri Kisfaludy Színház művésze és *Laboda József*, a Hunnia Filmstúdió asztalosszakmunkása is.

A kongresszuson felolvasták a Szovjet Kulturális Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének táviratát, amelyben sok sikert kívánnak a tanácskozásnak és a magyar művészek szakszervezeti mozgalmának a szocialista kultúráért, a nép javáért végzett munkájához.

A kongresszus második napja további felszólalásokkal folytatódott. *Erdős András* (Televízió), *Lakatos Éva* (Állami Hangverseny- és Műsorigazgatóság), *Dániel Béla* (Országos Cirkusz Vállalat), *Tar Ferenc* (Debreceni Csokonai Színház), *Benkő Gyula* színművész (a színművészeti szakosztály titkára), *Rácz Gusztáv* (Országos Szórakoztató Zene Központ), *Selényi Vilmos* táncpedagógus, *Farkas Gyula* népzenész, *Kerekes János* karmester (Állami Operaház), szólaltak fel művészeti területük különböző problémáiról. *Balogh Jenő* (Képzőművészeti Főiskola) az oktatási reform idevonatkozó kérdéseiről szólt. *Neményi Lili* operaénekesnő valamennyi művésznek a békeharcban viselt felelősségére irányította a figyelmet. Végül *Aczél György* elvtárs kért szót másodízben és válaszolt az állami irányítással kapcsolatban felmerült több kérdésre.

A vezetőségek megválasztása

Ezután került sor a szövetség és az egyes szakszervezetek központi vezetőségének újjá választására.

Az újonnan megválasztott központi vezetőség megtartotta első ülését. A Művészeti Szakszervezetek Szövetségének főtitkárává *Baranyai Tibort*, titkárává *Vass Imrét* választották. *Pór Bertalan* a képzőművészek, *Gertler Viktor* a filmesek, *Várkonyi István* a rádiósok, *Ungvári László* a színészek, *Kerekes János* a zenészek, *Dániel Béla* az artisták és *Selényi Vilmos* a táncművészek szakszervezetének elnöke lett. A Művészeti Szakszervezetek IV. kongresszusa *Baranyai Tibor* zárszavával ért véget.

Az Élelmezési Ipari Dolgozók Szakszervezete IV. kongresszusának vasárnapi tanácskozásán a vitában felszólalt *Varga György*, a SZOT titkára és *Kovács Imre* élelmezésügyi miniszter is.

Varga György felszólalása

Varga György beszédében arra utalt, hogy a hároméves terv időszakában miként alakult a termelés, a termelékenység és a dolgozó emberek élete, majd *néhány olyan jelenségről szólt, amely kedvezőtlenül hat gazdálkodásunkra és társadalmi életünkre egyaránt.* Elmondotta, hogy a szocializmus építésében elért nagyszerű sikerek túlzottan megnyugtattak egyeseket és itt-ott olyan szemlélet alakult ki, hogy »nem kell nagyon törni magunkat, mert minden megy magától.« Sokaknak pedig nagyobb gondot okozott a nemzeti jövedelem, illetve az előállított javak elosztása, mint azok megtermelése.

Csak annyit oszthatunk el, amennyit előállítunk — hangsúlyozta a SZOT titkára — és egyáltalán nincs okunk úgy tenni, mintha túltermelés volna ilyen értelemben. A termelés korszerűsítésével és a termelékenység nagyarányú növekedésével érhetjük el azt, hogy megalapozzuk előretett lépéseinket és mindazokat az intézkedéseket, amelyek a dolgozó emberek jólétét szolgálják. Ezt kell megértetni a munkásokkal és nagyon sok vezetővel is.

Kovács Imre élelmezésügyi miniszter köszönetet mondott a szakszervezetnek azért a nagy jelentőségű és sokoldalú tevékenységéért, amellyel hozzájárultak az élelmezési ipar fejlesztéséhez és a termelési sikerek eléréséhez. Kérte a szervezett munkásokat, nyújtsanak segítséget az egyes üzemekben eluralkodott kényelmesség és káros elégedettség leküzdéséhez és tárják fel azokat a lehetőségeket, amelyek újabb sikereknek lehetnek a forrásai.

Az új vezetőség

A kongresszus vasárnapi vitájában részt vett még *Bernát János, Osztraluczky István, Várfalvi József, Zentai Nándor, Nobicz Ferenc, Kanyó János, Schneider Ferenc, Simkó Györgyné* és *Bertalan István*. A felszólalásokra *Csutorka Lajos*, a szakszervezet megbízott főtitkára válaszolt.

A kongresszus befejező aktusaként megválasztották a szakszervezet központi vezetőségét, elnökségét és a különböző tisztségviselőket. A szakszervezet elnökévé *Nőhrer Árpádot*, alelnökké *Wiener Ferencet* és *Freitsher Frigyest*, főtitkárrá *Csutorka Lajost*, titkárokká *Técsi Gyulát* és *Száraz Istvánt*, a számvizsgáló bizottság elnökévé pedig *Szappanos Árpádot* választották.

●

Vasárnap befejezte munkáját az *Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének III. kongresszusa is.* A vitában felszólalt a többi között *Horn Dezső*, a SZOT titkára.

Horn Dezső felszólalása

Horn Dezső elöljáróban a SZOT elnökségének és a szervezett dolgozóknak üdvözletét tolmácsolta, majd népgazdaságunk helyzetéről szólva, azokat az összefüggéseket ismertette, amelyek az egészségügy fejlődését is befolyásolják. A SZOT titkára kitért a vitában felmerült néhány problémára, többek között az *orvosi rendtartással* kapcsolatos visszásságokra és a *hivatástudattal összefüggő* kérdésekre. *A munkások megbecsülik az egészségügyi dolgozók és az orvosok, különösen a falusi orvosok munkáját* — hangoztatta. — *Számításba veszik a tényt, hogy éjjel és nappal egyaránt készenlétben vannak és azonnal segítséget adnak, ha arra szükség van.* Arról sem szabad azonban megfeledkezni, hogy ez hozzátartozik a hivatástudathoz, az emberséghez, a kötelességhez.

Horn Dezső befejezésül az *orvos-elosztás* problémáiról szólva elmondotta, hogy kevés az orvos, s nem sikerül őket minden esetben a legmegfelelőbben elosztani. Különösen vidéken kellene több segítség, de a fiatalabb orvosok nevelésében levő fogyatékosságok miatt a fejlődés a szükségesnél lassúbb.

A választás

A vasárnapi vitában felszólaltak még: *dr. Pintér László, Sári Ferencné, dr. Kuti László, dr. Merényi Sándor, Kárpáti József, dr. Rostás Oszkár.* A kétnapos tanácskozást *dr. Pál Ferenc* főtitkár foglalta össze.

A kongresszus ezután megválasztotta a szakszervezet új központi vezetőségét és a számvizsgáló bizottságot. A szakszervezet elnökévé *dr. Szabó Zoltánt*, főtitkárává *dr. Pál Ferencet*, titkárává *Sárfi Rózsit*, a számvizsgáló bizottság elnökévé pedig *Mihalcsik Lajost* választották.

A NÉPSZAVA
TELEFONSZÁMA:
224—819*

Magyar Hirdető
SAJTÓFIGYELŐ
Budapest V., Petőfi Sándor u. 17.
Telefon: 188-296, 188-307